

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. Варна, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

при участието на секретаря Е. Ян. П.
като разгледа докладваното от Марин Г. Маринов Търговско дело № 20213100900670 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано след изпращане на гр.д. № 12743/2021 г. по описа на ВРС по подсъдност на спора с оглед цената на иска.

Образувано е по искова молба с вх. № 28355/01.09.2021 г. от „Н.И 2020“ ЕООД, ЕИК 205960534, гр. Девня, ул. „Просвета“, № 1, вх. А, ет. 1, ап. 3, действащо чрез процесуален представител адв. М. К., за осъждане на ответника Д. З. П., ЕГН *****, да заплати сумите от: 1/ 16 061 лева без ДДС, дължима по устен договор за извършени СМР, необхванати от първоначалните уговорки между страните (в договор за строителство на заведение за бързо обслужване, без места за сядане от 28.07.2020 г.), в първи конструктивен етап, от които 8 933 лева за положен труд и 7 128 лева за вложени материали, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 01.09.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; 2/ както и 12 350 лева без ДДС, дължима по Договор за строителство на заведение за бързо обслужване, без места за сядане от 28.07.2020 г. за втори етап на част архитектурна, от които 3 460 лева за труд и 8 890 лева за материали, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 01.09.2021 г. до окончателното изплащане на задължението.

Сочи се в исковата молба, че на 28.07.2020 г. между ответника Д. З. П. /възложител/ и ищеца /изпълнител/ е сключен Договор за строителство на

„Заведение за бързо обслужване без места за сядане“ в УПИ VIII-866, кв.9 по ПУП-ПРЗ на II м.р., ж.к. „Владислав Варненчик“ гр. Варна, ПИ с идентификатор: 10135.4505.427, неразделна част от който е Приложение № 1, представляващо количествено-стойностна сметка на строително-монтажните работи, които ищцовото дружество следвало да извърши. По силата на сключения договор изпълнителят се е задължил да извърши със свои сили и срещу заплащане СМР по следните части и етапи на строителство: 1/ конструктивен етап; 2/ архитектура; 3/ мълниезащитна инсталация; 4/ ВиК; 5/ ОВК; 6/ ел. част и 7/ озеленяване. Съгласно чл. 2 от договора стойността на възложената работа е 213 440.34 лева без ДДС. Сочи се, че в чл. 4.1 възложителят се е задължил да извърши авансово плащане в размер на 30 % от стойността на договора в десетдневен срок от подписването му, т.е. до 08.08.2020 г., което не е сторено и страните са подписали Анекс № 1/07.08.2020 г., с което уговорили това плащане да се извърши в двумесечен срок след откриване и предаване на строителната площадка и след представяне на фактура от строителя. Протокол за откриване на строителната площадка и определяне на строителна линия е подписан на 12.08.2020 г. Подписан е и следващ Анекс № 2/01.10.2020 г., с който авансовото плащане е отложено за срок от четири месеца след откриване и предаване на строителната площадка и представяне на фактура от строителя, т.е. до 12.12.2020 г.

Ищецът описва подробно извършените от възложителя частични плащания във времето: 1/ По протокол за приемане на извършената работа изх. № 1/13.08.2020 г. и първо плащане с фактура № 4/13.08.2020 г. за сумата от 9 700 лева; 2/ По протокол изх.№ 2/ 24.08.2020 г. и издадена фактура към него № 5/24.08.2020 г. за сумата от 5 000 лева с ДДС; 3/ По протокол изх.№ 3/ 01.10.2020 г. и издадена фактура към него № 6/01.10.2020 г. за сумата от 12 020 лева с ДДС; 4/ По протокол изх. № 4/19.10.2020 г. и фактура № 7/19.10.2020 г. за сумата от 8 000 лева; 5/ По протокол изх.№ 5/18.11.2020 г. и издадена фактура към него № 8/18.11.2020 г. за сумата 18 558 лева с ДДС; 6/ По протокол изх.№ 6/14.12.2020 г. и издадена фактура към него № 10/14.12.2020 г. за сумата от 19 602 лева с ДДС; 7/ По протокол изх.№ 6/01.03.2021 г. и издадена фактура към него № 12/01.03.2021 г. за сумата от 7 000 лева с ДДС. Сочи се, че общо платените суми са 79 880 лева, а 30 % от стойността на договора за строителство възлизат на 64 000 лева. Опис на издадените фактури и плащания е подписан от страните.

Твърди се, че на 08.12.2020 г. страните са подписали Протокол за

приемане на етап едно от строителството, който представлява част конструктивна с обща стойност 52 900.80 лева с ДДС. Сочи се също, че този първи етап от строителството е завършен и за него има подписан Акт за приемане на извършените СМР по нива и елементи на строителната конструкция на 25.08.2020 г. /приложение № 7/, както и Акт за установяване на всички видове СМР, които подлежат на закриване, удостоверяващи, че са постигнати изискванията на проекта – образец 12.

Изложено е, че по време на строителството се е наложило да бъдат вложени повече материали от описаните в количествено-стойностната сметка, тъй като е настъпила промяна в инвестиционните намерения на възложителя. Така в разрешението за строеж и конструктивния проект било предвидено изграждането на двуетажна сграда, но възложителят подал искане в Община Варна за одобряване на ПУП-ПЗ за сграда на четири етажа. Поради това, се наложило в основите на сградата да се поставят допълнителни количества бетон, желязо, тухли и др. материали, съответно за четириетажна сграда. Сочи се, че при подписване на приемо-предавателните протоколи възложителят е приел количествата на вложено желязо, арматура, но не се е съгласил с вложения в повече бетон и зидария, което станало повод за разногласия между страните. Твърди се приемане на работата и от страна на надзорния екип и проектантската фирма.

С уточняващи молби ищецът сочи, че допълнително извършените СМР са по искане на ответника и по силата на постигната устна договорка между страните, без количествено-стойностна сметка, с цел икономия на време, за да не се спира строителството, като ответникът знае и не се е противопоставил на извършването им, напротив одобряването им е станало с подписването на Протокол за приемане на етап едно /конструкции/, на 08.12.2020 г. Тези допълнителни договорки за сградата са определени като обем и сума на база съществуващата количествено-стойностна сметка /КСС/ и договора. Същите се изразяват най-вече в направата на повече кофраж и полагане в основите на повече бетон, необходими вече не за двуетажна, а за четириетажна сграда. Количеството на вложени материали и труд е определено след тяхното извършване, след представяне на справка от бетонов център „Кул“ ООД, при което възниква и спорът между страните относно действителните количества вложени материали и труд. Изложено е, че в цената на материалите е включена и цената на труда. Посочени като допълнително извършени по част конструктивна са:

- Обратен насип, в който съгласно КСС е следвало да се вложат само 70

м3 земна маса, а са вложени още 85 м3 земна маса по 20 лева/м3 единична цена, като се претендират сумите от 850 лева за материали и 850 лева за труд;
- Положен бетон C10/12, при предвидени 5.2 м3, са положени още 8 м3, но незаплатени от тях са 2.8 м3 при единична цена от 120 лева, като се претендират 308 лева за материали и 28 лева за труд;

- Положен бетон C20/25, при предвидени 60 м3, са положени общо 103.5 м3, но незаплатени от тях са 43.5 м3 при единична цена от 150 лева, като се претендират 5 220 лева за материали и 1 305 лева за труд;

- Поставен кофраж, при предвидени 450 кв.м., са поставени 505 кв.м., но незаплатени от тях са 150 кв.м. при единична цена от 50 лева, като се претендират 750 лева за материали и 6 750 лева за труд.

При платени 52 900.80 лева с ДДС за част конструкции, ищецът претендира дължима сума за допълнително извършените СМР в общ размер на 16 061 лева без ДДС, от които 8 933 лева за труд и 7 128 лева за материали.

Посочени като извършени по процесния договор, но незаплатени по част архитектура са:

- Полагане на филц – 21 м3, при единична цена 30 лева, претендират се 630 лева за материали;

- Хидроизолация – 68 кв.м. по 15 лева единична цена, претендират се 680 лева за материали и 340 лева за труд;

- Поставяне на армирана бетонна настилка – 68 кв.м. при единична цена 100 лева, претендират се 4080 лева за материали и 2 720 лева за труд;

- Тухлена зидария – 100 кв.м., при единична цена 27 лева, претендират се 2 700 лева за материали;

- Топлоизолация – 80 кв.м., при единична цена 15 лева, претендират се 400 лева за труд и 800 лева за материали;

Ищецът претендира незаплатена сума по процесния договор, част архитектура, в размер на 12 350 лева без ДДС, от които 3 460 лева за труд и 8 890 лева за материали.

Излага, че на 12.03.2021 г. на ответника е връчена покана да извърши второ плащане по сключения между страните договор от 28.07.2020 г. в размер на 45 % от догорената в чл. 2 цена, или 96 048 лева, както и е отправено предизвестие за прекратяване на договора при условията на чл. 57.4 от него, поради забава в плащанията. Плащане след получаване на поканата не е последвало, а от своя страна възложителят е изпратил до ответника покана, в която се съдържат твърдения, че част конструктивна –

първи етап не е завършена и до настоящия момент, а авансовата сума от 30 % е преведена до 01.10.2020 г. Ищецът твърди, че до дата 01.10.2020 г. са преведени само 26 720 лева от възложителя, а на 08.12.2020 г. страните са подписали протокола за приемане на първия етап от строителството, въпреки неплащането на цялата дължима авансова сума. Последното плащане е от 01.03.2021 г., макар съгласно подписаните анекси, последният срок за плащане да е 12.12.2020 г. Моли за уважаване на исковете и присъждане на разноски.

С допълнителна искова молба ищецът поддържа исковете и оспорва доводите на ответника за тяхната недопустимост и неоснователност. Въпросът за това дали процесните фактури са включени в дневниците за покупки и продажби на изпълнителя, намира за ирелевантен. Сочи че, доколкото процесният договор е сключен с физическо лице, то изискванията на Закона за счетоводството са неприложими спрямо него. Твърди, че съгласно архитектурния и конструктивен проект, ПУП-ПРЗ, одобрен с решение № 2548-17 от протокол № 25/28,29.07.2010 г. към разрешение за строеж № 20/10.06.2020 г. и последващ ПУП-ПРЗ от месец май 2021 г., в конструктивния план са заложили материали, които да позволяват изграждането на четириетажна сграда, а съгласно действащия ПУП-ПРЗ са допуснати само два етажа. Излага, че влягането на повече от първоначално предвидените с КСС материали не е договорено между страните, а възложителят не е заявил намерението си да строи още етажи към момента на сключване на договора. Оспорва твърденията на ответника за изпълнение на задължението му да преведе аванс в размер на 30 % от стойността на договора (64 000 лева) в срок до 01.10.2020 г., като твърди, че това задължение е изпълнено на 01.03.2021 г. Оспорва останалите изложени в отговора доводи и доказателствени искания.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител адв. М. К., поддържа предявените искове, моли за тяхното уважаване и присъждане на разноски.

В срока по чл. 367 ГПК, ответникът е депозирал писмен отговор, с който възразява срещу допустимостта на исковете и оспорва тяхната основателност. Оспорва твърденията за наличие на втори договор за изработка /устен договор/ между страните, по силата на който са извършени допълнителни СМР към договор от 28.07.2020 г., както и за приемане на допълнително изработеното от страна на възложителя. Твърди също, че приложените данъчни фактури не са включени в дневника за покупки, респ.

дневниците за продажби на ответника. Освен недоказаност на сключен втори договор за изработка, твърди също и липсата на доказателства за обема и вида извършени СМР по него, както и уговорената цена за труд и периода, в който този договор е действал предвид приемане на работата по първоначалния договор без отклонения. По отношение на твърдените от ищеца вреди от неизпълнението на договора, сочи, че също липсват представени доказателства.

Излага, че процесният договор от 28.07.2020 г. е сключен между страните след изготвен и одобрен архитектурен и конструктивен проект от 10.06.2020 г. от Главен архитект на Община Варна и Разрешение за строеж № 20 от 10.06.2020 г. за „Заведение за бързо обслужване без места за сядане“ в УПИ VIII-886, кв.9 по ПУП-ПРЗ на II м.р., ж.к. „Владислав Варненчик“, гр. Варна, ПИ с идентификатор: 10135.4505.427, съобразно Приложение 1 Количествено-стойностна сметка, която е неразделна част от договора и предадения технически проект. По силата на договора ищецът /изпълнител/ се е задължил да извърши следните етапи на строителство: 1/ конструктивен етап; 2/ архитектура; 3/ мълниезащитна инсталация; 4/ ВиК; 5/ ОВК; 6/ ел. част и 7/ озеленяване. Соци се, че по архитектурен проект сградата е със застроена площ от 76.15 кв.м. и разгърнатата застроена площ от 184.40 кв.м. Предвидено е да се изгради по традиционния монолитен начин като скелетно гредова конструкция – носещи стени, бетонови колони, греди, плочи и тухлени зидове. Покривната конструкция е дървена, покрита с керемиди, а строителството е започнато през август 2020 г. Твърди се, че СМР са уговорени общо, без посочване на зони и етапи.

Като се позовава на чл. 3 от договора, ответникът сочи, че единичните цени в Приложение 1 са твърди и не подлежат на промяна през целия срок на договора, както и покриват всички разходи на строителя. По силата на чл. 10 от договора сроковете за изпълнение на СМР съгласно КСС започват да текат от датата на съставяне на протокол за откриване на строителна площадка за определяне на строителна линия и ниво и съответно предаването ѝ с протокол на строителя. За конструктивния етап е посочен срок от два месеца от откриването и предаването на строителната площадка, а за етап архитектура – четири месеца от този момент. Твърди се също, че по силата на чл. 16 при възлагането на допълнителни видове СМР, промяна на детайли и материали, които ще се влагат в обекта, възложителят е длъжен да ги възложи в писмен вид, а строителят пристъпва към изпълнение на новите видове работи след тяхното одобрение от възложителя. Съгласно чл. 17 и чл. 52, строителят не

следва да прави никакви промени без да е получил писмена заповед от възложителя, който може да промени в процеса на работа някои видове работи, както и да откаже изпълнението на други.

Твърди се, че възложителят сключил договор със строителния надзор, с проектантите по всички части на проекта и с физическото лице, упражняващо технически контрол за част „Конструктивна“. Сочи се, че на 12.08.2020 г. била открита строителната площадка със съответен протокол за това в присъствието на строителя, възложителя и инспектор „Контрол по строителството“ в район „Владислав Варненчик“. Описани са заповедите (№ 1-7) на проектанта-конструктор, част от Заповедна книга № 44/13.08.2020 г., за приемане на видовете СМР, подлежащи на закриване, както и протоколите за приемане на извършена работа, съответно от 13.08.2020 г.; 24.08.2020 г.; 01.10.2020 г.; 10.11.2020 г.; 19.10.2020 г.; 14.12.2020 г.; 01.03.2021 г. Описани са изготвените и приети актове образец № 7 и № 12 в периода 14.08.2020 г. – 05.03.2021 г. Сочи се, че двумесечният срок за изпълнение на конструктивния етап е започнал да тече от 12.08.2020 г., когато е открита и предадена строителната площадка или до два месеца от превеждане на аванс в размер на 30 % от стойността на договора, което задължение ответникът твърди, че е изпълнил изцяло до 01.10.2020 г. Съответно на това, строителят е следвало да предаде част „Конструктивна“ до 01.12.2020 г., което не е сторено и до настоящия момент, като ответникът твърди, че поради допуснатата забава ищецът му дължи неустойка съгласно чл. 54 от договора в размер на 10 672.02 лева без ДДС. По отношение на част Архитектура ответникът сочи, че срокът за предаването ѝ е четири месеца от откриването и предаването на строителната площадка, или до 12.02.2020 г. Твърди, че строителят е приключил своята недовършена работа на обекта на 05.03.2021 г., от която дата е и последният удостоверяващ работата му документ. Сочи още, че с писмо до Камарата на строителите от 27.04.2021 г. е направено оплакване относно работата на строителя. С писмо от 09.03.2021 г. от „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД до ответника по отношение на кредита, с който е финансирано строителството на обекта са уведомили същия, че не е предоставил разходооправдателни документи, доказващи целевото изпълнение на кредита. Ответникът счита, че горното е следствие от липсата на достатъчно подробно развити данни за видовете СМР в основанията на издадените от ищеца фактури, поради което посоченото писмо е предоставено на ищеца с искане за по-подробно представяне на основанията за плащане, след което последният напуснал недовършения обект.

Ответникът не оспорва, че с покана от 12.03.2021 г. ищецът заявил, че разваля сключения помежду им договор, поради неплащане от негова страна. Сочи и че с покана от 26.05.2021 г. е поканил ищеца до 15.00ч. на 14.06.2021 г. да се яви лично или да изпрати нотариално упълномощен представител с цел да бъде изготвен и подписан акт образец № 10 и да се представи цялата изготвена строителна документация до момента, но строителят не е предприел нищо в тази насока. Излага, че за нуждите на последващо финансиране на строителството била изготвена по поръчка на възложителя техническа експертиза от инж. С.П. за реално извършени към 15.11.2021 г. СМР на обекта, съгласно която пазарната стойност на изпълнените СМР към 15.11.2021 е 46 069 лева без ДДС или 55 283 лева с ДДС. В тази връзка и доколкото с исковата молба ищецът признава, че ответникът е заплатил по фактури 79 880 лева без ДДС, ответникът претендира дължимост на разликата от 33 811 лева без ДДС.

Ответникът оспорва, че изобщо са извършени СМР по договора в част Архитектура, както и да е довършена покривната конструкция на обекта. Оспорва всички изложени в исковата и уточняващите молби твърдения относно вида на извършените допълнителни СМР по устна договорка между страните, както и по основния договор в част архитектура, досежно вложения в количествено и ценово отношение материал. Оспорва и момента, в който са настъпили промените в инвестиционния проект по ЗУТ. Твърди, че видно от декларация от м. май 2021 г., действия за промяна на проекта са предприети след като ищецът е напуснал обекта през м. март 2021 г.

Моли за прекратяване на делото или отхвърляне на исковата претенция в цялост, както и за присъждане на сторените по делото разноси, а в условията на евентуалност прави възражение за съдебно прихващане с негови насрещни вземания, произтичащи от процесния договор от 28.07.2020 г. в общ размер на 44 483.02 лева, което включва: 1/ сума в размер на 10 672.02 лева без ДДС, дължима съгласно чл. 54 от договора, ведно със законната лихва от виновно неспазване на сроковете за извършване на уговорените СМР по отношение на част конструктивна, която е следвало да бъде предадена до 01.12.2020 г.; 2/ сума в размер на 33 811 лева без ДДС, представляваща разлика между сумата в размер на 79 880 лева без ДДС, платена по фактури за извършените по процесния договор СМР и реалната пазарна стойност на изпълнените СМР към 05.03.2021 г. в размер на 46 069 лева без ДДС.

Във връзка с дадени указания с уточняваща молба вх.№

15328/27.06.2022 г. ответникът конкретизира частично релевираното с отговора на исковата молба възражение за прихващане като отправя искане за окончателното му поясняване след изслушване на назначената по делото съдебно-техническа експертиза, след което уточнение на заявения размер на вземането за надплатени фактури от 33 811 лева не е последвало.

В отговор на допълнителната искова молба ответникът поддържа вече изложеното. Допълнително оспорва наличието на устна договорка за извършването на процесните СМР като обем и цени, като сочи липсата на доказателства за реално заплащане на претендираните суми от страна на строителя. Оспорва изложеното в ДИМ, че инвестиционните намерения за строителство на четириетажна сграда са съществували още към момента на сключването на договора от 28.07.2020 г., като сочи, че съгласно Декларация по чл. 154, ал. 5 от ЗУТ тези намерения за промени в проекта датират от м. април – май 2021 г. или година след сключването на договора, включително и след напускане на обекта от строителя. Излага, че е сключил договор с друго юридическо лице за довършване на строителния обект. Соци, че промените, свързани с изпълнение на инвестиционния проект на строежа зависят не от строителя, а от следните лица: проектант, който също е изпълнител по договор за изработка и следва да уведоми възложителя, ако заданието за проектиране е неподходящо за изпълнение на възложения проект; консултант, който упражнява строителен надзор и контролира изготвянето и подписването на всички актове и протоколи за строежа; технически ръководители, с които строителят е длъжен да сключи трудов договор и които следва да са технически правоспособни лица. В този смисъл излага, че строителят няма право да извършва промени в изпълнението на проекта, а когато последният се окаже негоден за изпълнение на поръчката, задължение на строителя е да поиска нужните промени, в писмена форма, веднага след установяване на недостатъка, т.е. към момента на получаване на инвестиционния проект или строителния материал.

В съдебно заседание ответникът Д. З. П., чрез пълномощника адв. П. Н., моли за отхвърляне на предявените искове като неоснователни, евентуално в случай, че бъдат уважени да се направи прихващане с вземанията, предмет на релевираното с отговора на исковата молба възражение за прихващане. Подробни доводи развива в подадена в срок писмена защита. Обективира искане по разноските.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните

отношения, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С оглед наведените твърдения от ищеца и уточненията по иска до доклада в първото по делото заседание предявените искове намират правната си квалификация в разпоредбите на чл. 269, ал. 2, вр. чл. 266, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Касае се търговски отношения, носещи белега на договор за изработка (договор за строителство), като страните са сключили формално договор от 28.07.2020 г., а допълнително са извършвани СМР по същия обект, извън описания обем дейности, предвидени в контракта. За успешно провеждане на претенцията за заплащане на възнаграждение за извършената до прекратяването на контракта работа, изпълнителят следва да докаже, че между страните е възникнало правоотношение по договор за изработка за извършване на конкретни работи срещу заплащане на определено възнаграждение и че изпълнителят е изпълнил възложената му работа. Ищецът следва да установи и наличието на устна договорка за извършване на твърдените допълнителни СМР по първи конструктивен етап и за заплащане на претендираната единична цена и за договорената квадратура; че е изпълнил задължението си да извърши твърдените СМР в срок, вкл. предаването на част конструктивна, съгласно уговорките по договора и постигнатата устна договорка, както и че възложителят е приел извършената работа. Ответникът възложител носи доказателствената тежест за установяване, че е платил уговореното възнаграждение.

Не се спори между страните, а и се установява от представения по делото Договор за строителство от 28.07.2020 г. (л.6 до л.9 от гр.д. №12743/2021 г. на РС - Варна, XX-ти състав), че ответникът Д. З. П., в качеството му на възложител, е възложил на ищцовото дружество, в качеството му на изпълнител, което от своя страна е приело да извърши със свои сили и срещу заплащане всички договорени СМР за строеж: Заведение за бързо обслужване без места за сядане в УПИ VIII - 886, кв.9 по ПУП-ПРЗ на II - ри м.р., ж.к. „Владислав Варненчик“, гр. Варна, ПИ с идентификатор 10135.4505.427, съобразно Приложение № 1, което е неразделна част от договора. Подлежащите на извършване СМР са обособени в следните групи – Конструктивен етап; Архитектура, Мълниезащитна инсталация; ВиК; ОВК; Ел. част и Озеленяване. Уговорена е стойност на договора в размер на 213 440.34 лева без ДДС, съобразно Приложение № 1 – Количествено-стойностна сметка. В чл. 4 от договора е уговорено задължението на възложителя да заплати на изпълнителя цената на описаните ремонтни

работи, като е постигнато съгласие между страните същото да стане поетапно, както следва: чл. 4.1 *Авансово плащане в размер на 30 % от стойността на Приложение № 1 на Договора – в срок от десет банкови работни дни от датата на подписване на договора, след представяне на фактура;* чл. 4.2 *Второ плащане в размер на 45 % от цената по чл. 2 на Договора, платими в срок от три банкови работни дни след завършване и приемане от възложителя на Конструктивния етап;* чл. 4.3 *Трето окончателно плащане в размер на 25 % от цената по чл. 2 на Договора, платими в срок от 3 банкови работни дни след окончателното приемане от Възложителя с протоколи на всички строителни етапи.* Авансовото плащане в размер на 30 % от уговорената стойност на договора е отложено с подписан между страните Анекс № 1/07.08.2020 г., с който същите уговорили плащането да се извърши в двумесечен срок след откриване и предаване на строителната площадка и след представяне на фактура от строителя. Видно от представен на л. 156-164 от делото Протокол за откриване на строителната площадка и определяне на строителна линия посочените обстоятелства са настъпили на 12.08.2020 г. Подписан е и следващ Анекс № 2/01.10.2020 г., с който авансовото плащане е отложено за срок от четири месеца след откриване и предаване на строителната площадка и представяне на фактура от строителя, т.е. до 12.12.2020 г.

Сроковете за строителството съгласно Раздел III от договора са, както следва: Конструктивен етап - 2 месеца от откриването и предаването на строителната площадка; Архитектура - 4 месеца от откриването и предаването на строителната площадка. С констативен акт обр. 3 от 26.10.2020 г. (л.49 и л.52), се установява, че строителните и монтажните работи по фундаменти са завършени и строежът съответства на издадените строителни книжа. Видно от приложения на л. 25 от гр.д.№ 12743/2021 г. по описа на ВРС Протокол за приемане на етап, подписан от възложителя Д. З. П. и от И. Й. Н., от името на изпълнителя, първи Конструктивен етап на строежа е приет на 08.12.2020 г.

Твърденията на ищеца, неоспорени от ответника, са за извършени плащания в общ размер на 79 880 лева, както следва:

1/ По протокол за приемане на извършената работа изх. № 1/13.08.2020 г. и първо плащане с фактура № 4/13.08.2020 г. за сумата от 9 700 лева;

2/ По протокол изх.№ 2/ 24.08.2020 г. и издадена фактура към него № 5/24.08.2020 г. за сумата от 5 000 лева с ДДС;

3/ По протокол изх.№ 3/ 01.10.2020 г. и издадена фактура към него №

6/01.10.2020 г. за сумата от 12 020 лева с ДДС;

4/ По протокол изх. № 4/19.10.2020 г. и фактура № 7/19.10.2020 г. за сумата от 8 000 лева;

5/ По протокол изх.№ 5/18.11.2020 г. и издадена фактура към него № 8/18.11.2020 г. за сумата 18 558 лева с ДДС;

6/ По протокол изх.№ 6/14.12.2020 г. и издадена фактура към него № 10/14.12.2020 г. за сумата от 19 602 лева с ДДС;

7/ По протокол изх.№ 6/01.03.2021 г. и издадена фактура към него № 12/01.03.2021 г. за сумата от 7 000 лева с ДДС.

Описаните протоколи за приемане на извършена работа са приложени на л.16-20 и л.22 от гр.д.№ 12743/2021 г. на ВРС. Представени по делото, обаче, са само последните две фактури, описани под № 6 и 7 за сумите от 19 602 лева с ДДС и 7 000 лева с ДДС (л. 21 и л. 23), като за останалите е представен само опис на издадените фактури и плащания, подписан от страните по договора. Съгласно сочения опис общо платени по договора са 53 278 лева с ДДС.

Съгласно чл. 57.4 от договора при закъснение на плащанията с повече от 30 дни след изпълнение на условията по чл. 4 за изпълнени СМР и доставки, строителят има право едностранно с 20-дневно предизвестие да прекрати Договора, в който случай възложителят се задължава да заплати изпълнените до момента СМР и доставки и всички разходи по прекратяване на строителството. Не е спорно между страните по делото, че такова предизвестие ищцовото дружество е отправило до възложителя с покана, връчена му на 12.03.2021 г. (л. 27-28 от гр.д.№ 12743/2021 г. на ВРС), както и че понастоящем договорът между тях е прекратен на цитираното от него основание, поради неспазване на срока за плащане на сумата по чл. 4.2 от него. Съгласно чл. 7 от договора за плащането по чл. 4.2 следва да е извършен и приет Конструктивния етап. В отговор на получената покана ответникът на свой ред е отправил покана от 26.05.2021 г. (л. 29) до ищцовото дружество за подписване на акт образец 10 за спиране на строителството, поради смяна на строителя. Видно от приобщения на л. 93-94 от делото акт образец 10 същият е подписан само от името на възложителя.

По делото не се спори за съществуващото облигационно правоотношение между страните по договор за строителство, чието начално действие следва да се отнесе към 28.07.2020 г., при сключването на писмен договор. Същият е породил действие е и бил изпълняван, като обемът на

първоначално договорените СМР е бил разширен в хода на изпълнението, по взаимно съгласие на страните. Установява се от приобщените счетоводни документи, свидетелските показания и признанието на ищеца, че до прекратяването на контракта по изплатените по него суми са в общ размер на 79 880 лева (изрично признание на ищеца).

Спорен е релевантния въпрос за обема извършени СМР и тяхната стойност, към момента на прекратяването, поради вложените в повече материали и положен допълнителен труд спрямо първоначалната количествена сметка, представляваща неразделна част към договора, с оглед променената впоследствие етажност на обекта. Установено по делото е и приемането на първи Конструктивен етап на строежа с Протокол от 08.12.2020г., което удостоверява съгласието на страните по извършените допълнителни СМР.

Видно от Приложение № 1 към договора (л.11-12 от гр.д.№ 12743/2021 г. на ВРС) първоначално изготвената количествена сметка предвижда следните цени за отделните СМР по част Конструктивна: 1/ Изкоп – 150 м³/ед.цена 10 лева – 1 500 лева; 2/ Обратен насип – 70 м³/ед.цена 20 лева – 1 400 лева; 3/ Бетон С10/12 – 5,2 м³/ед. цена 120 лева – 624 лева; 4/ Бетон С20/25 – 60 м³/ед. цена – 150 лева – 9 000 лева; 5/ Кофраж – 450 м²/ед. цена 50 лева – 22 500 лева; 6/ Армировка В500В – 4 800 кг/ед. цена 1.50 лева – 7 200 лева; 7/ Дървен материал – 6,2 м³ – 300 лева – 1860 лева. Общата стойност на част Конструктивна възлиза на 44 084 лева без ДДС и 52 900.80 лева с ДДС. По част Архитектура са предвидени следните цени на отделните СМР: 1/ Полагане на филц – 21 м³/ед.цена 30 лева – 630 лева; 2/ Хидроизолация – 68 м²/ед. цена 15 лева – 1 020 лева; 3/ Армирана бетонна настилка – 68 м²/ед. цена 100 лева – 6800 лева; 4/ Тухлена зидария – 100 м²/ед. цена 27 лева – 2700 лева; 5/ Топлоизолация – 80 м²/ед. цена 15 лева – 1 200 лева. Общата стойност на част Архитектура възлиза на 12 350 лева без ДДС и 14 820 лева с ДДС.

Представеният по делото инвестиционен проект по част Конструкции за строеж: Заведение за обществено хранене със складови и обслужващи площи в УПИ VIII - 886, кв.9 по ПУП-ПРЗ на II - ри м.р., ж.к. „Владислав Варненчик“, гр. Варна, ПИ с идентификатор 10135.4505.427 (л.153), одобрен на 10.06.2020 г. от Главен архитект Ц.Н. на район „Владислав Варненчик“, Община Варна и обяснителна записка към него (л. 154) предвижда, че: „Строежът представлява заведение за обществено хранене с два надземни

етажа, без изба. Конструкцията е традиционна, стоманобетонна, монолитно изпълнение. Избраната конструктивна схема е скелетно-гредова с носещи стени. Вторият етаж е подпокривен с дървена конструкция. Фундирането се извършва посредством ивични основи. Относителната кота на фундиране е - 1,55, при кота $\pm 0,00 = +94,00$.“ Тази обяснителна записка е с печат от „ВАРНА СТРОЙНАДЗОР“ ЕООД на 22.04.2020 г. Издадено е Разрешение за строеж № 20 от 10.06.2020 г. (л.190 и л.191), от Главния архитект Ц.Н. на район „Владислав Варненчик“, влязло в сила на 01.07.2020 г.

Проведена по делото е съдебно-техническа експертиза, заключението по която е прието от съда като обективно и компетентно дадено. Съгласно констатациите на вещото лице е налице извършена промяна по време на строителството, при която е предвидено на първи етаж да бъде разположено заведение за обществено хранене; на втори, трети и четвърти етаж - по един апартамент. От приложената на л. 155 от делото Декларация по чл.154, ал. 5 от ЗУТ от 10.05.2021 г. се установява, че Д. З. П., в качеството му на собственик, е съгласен с инвестиционния проект за съществено изменение по време на строителството към Разрешение за строеж № 20 от 10.06.2020 г. на Главния архитект на район „Владислав Варненчик“, което се състои в Заведение за бързо обслужване – снек-бар без места засядане със ЗП=76,15 кв.м и РЗП= 184,40 кв.м, находящ се в УПИ VIII-886, кв.9 по плана на ж.к. „Владислав Варненчик“, II-ри м.р., гр. Варна, ПИ с идентификатор 10135.4505.427. Видно от приобщения на л. 187 по делото Подробен устройствен план (ПУП)- ПРЗ за УПИ VIII - 427 „за общ.обсл.“, кв.9 по ПУП - ПРЗ на ж.к. „Владислав Варненчик“, II м.р., гр.Варна (л.187) показателите на застрояване са: Устройство зона Жк; Максимална височина 10м (3 етажа); Плътност=40%; Кинт = 2,5; Максимално озеленяване - 40%; Ъглов парцел. Заповед № 62/09.03.2021 г. (л.188 от делото) за одобряване на ПУП - ПРЗ за УПИ VIII - 427 „за общ.обсл.“(ПИ 10135.4505.427), кв.9 по плана на ж.к. „Владислав Варненчик“, II м.р., гр.Варна, представляващ изменение на ПУП - ПРЗ, одобрен с Решение №2548-17 от Протокол №25/28,29.07.2010 г. на Общински съвет Варна, е влязла в сила на 10.05.2021 г.(л. 189).

От събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на свидетелите на ищцовата и ответната страна се установява, че още към момента на залагане на основите на сградата по проект е предвидено същите да издържат четири етажа, което е наложило влагане на повече бетон от предвидения с първоначалната количествена сметка към договора. Според показанията на свидетеля А. Д., които съдът кредитира като обективни и

безпротиворечиви, се установява, че същата е архитектът, който е работил по проекта за процесната сграда. Същата е била предназначена за обществено обслужване, като визата за проектиране, издадена през м.март 2019 г., е предвиждала един етаж – 5 м. кота корниз. Впоследствие е взето решение сутеренът към сградата да отпадне, но за сметка на това проектирането да се развие в няколко етапа. Първият етап според свидетеля е одобряването на проект по виза, такава каквато е издадена, а след като излезе разрешението за строеж по тази виза, да се внесе ПУП –ПРЗ със запазване отреждането на имота, т.е. да остане за обществено обслужване, но да се повдигне котата корниз и съответно етажността. След влизане в сила на заповедта за одобряване на ПУП следва да се внесе промяна по смисъла на чл. 154 от ЗУТ за етажите над първия етаж. Свидетелят Д. твърди, че във връзка с проведени разговори с гл. архитект на р-н „Владиславово“ г-жа Наумова, строежът е преминал през описаните етапи, като по част Архитектура сградата от самото начало е проектирана като четириетажна сграда, с кота корниз 10 м, съответно в основите на сградата е заложено натоварване, което да се понесе от четири етажа обществено обслужваща сграда. Според свидетеля промяната на количествените сметки е при иницирираната промяна по чл. 154 от ЗУТ, която е внесена за разглеждане след заповедта за влизане в сила на ПУП (17.03.2021г.). Свидетелят Д. изразява становище за допуснати технически грешки в първоначалната количествено-стойностна сметка към договора, която не е изготвяна от нея, тъй като количествените стойности са еднакви от началото и след извършената промяна в етажността впоследствие. Сочи, че по принцип количествените сметки се изготвят в последен етап на проекта.

Според показанията на свидетеля С.Н., общ работник към „Н.И 2020“ ЕООД до м. август 2020 г., в началото на строежа на процесната сграда му е било известно, че същата трябва да стане пицария на два етажа, но му се е сторило, че материалите (желязо и бетон) са повече от необходимото за изграждане на сграда с посочената етажност.

Разпитан по делото е и свидетелят Г.Д. П., син на ответника Д. П., чиито показания съдът кредитира при условията на чл. 172 от ГПК. Свидетелят сочи, че е съсобственик на сградата, за изграждането на която е теглил кредит, отпуснат през м.септември-м.октомври 2020 г. Излага, че строежът на сградата е започнал през м. август 2020 г., в който период е финансиран със собствени средства, а не с кредит, като сумите са плащани на ръка, за да не се издават фактури и да не се плаща ДДС. Сочи, че всички материали са били закупвани от строителя на двойно завишени цени, а фактури не са били

представяни на възложителя, който от своя страна е следвало да ги представи пред банката с оглед целевото разходване на отпуснатия кредит. Към настоящия момент възложителят не разполагал с фактури, а всичко е само по устна договорка. Излага, че след първите 30 000 лева, отпуснатите му от банката, суми били превеждани на строителя по банкова сметка, за което се позовава на приложения по делото фактури. Счита, че в издадените от ответника фактури има редица неточности с договора, за което се позовава на извършени справки в счетоводството и в НАП. Сочи, че строежът е следвало да бъде завършен през м. февруари 2021 г., като първоначално разрешението за строеж е било за един етаж, а впоследствие е издадено разрешение за четириетажна сграда. Твърди, че възлагането е за строителство на двуетажна сграда заедно с довършителните работи, като не му е известно да са правени промени в количествата вложени материали по време на строителството. Сочи, че сградата не е завършена, а е следвало да има изцяло завършен един етаж, втори етаж на подпокривно пространство, асансьор, врати и дограма.

От проведената по делото съдебно-техническа експертиза се установява обема реално извършени СМР по процесния обект и тяхната стойност, като вещото лице сочи, че към проекта по част конструкции е представена количествена сметка със следната забележка: *Настоящата количествена сметка е изготвена по окрупнени показатели. Тя не може да послужи като основа за строителство и оферирание.* Вещото лице е изготвило подробна количествено-стойностна сметка, в която изчислява извършеното по първите два етапа на строежа. Съгласно изчисленията, представени в Приложение № 1 към заключението, стойността на извършените СМР по етап Конструкции без ДДС възлиза на 57 222.45 лева, съответно 68 666.94 лева с ДДС. Подробно описани са отделните дейности в рамките на този първи етап, като във връзка с исковите претенции следва да се сравнят следните компонентни на конструктивния етап:

1/ Бетон C10/20 – според количествената сметка към договора са заложили 5.2 м³ при ед. цена 120 лева или общо 642 лева. Допълнително в настоящото производство се претендират 2.8 м³ при ед. цена 120 лева или 336 лева. Експертизата установява, че общото количество положен Бетон C10/20 е 8.20 м³ при ед. цена 120 лева. Следователно допълнително претендираните по това перо СМР действително са извършени.

2/ Бетон C20/25 – според количествената сметка към договора са заложили 60 м³ при ед. цена 150 лева или общо 9000 лева. Допълнително в

настоящото производство се претендират 43.5 м^3 при ед. цена 150 лева или общо 6 525 лева. Експертизата установява, че общото количество Бетон С20/25 лева е 103.95 м^3 при ед. цена 150 лева или общо 15 592.50 лева. Следователно допълнително претендираните по това перо СМР действително са извършени.

3/ Кофраж - според количествената сметка към договора са предвидени 450 м^2 при ед. цена 50 лева или общо 22 500 лева. Допълнително в настоящото производство се претендират 150 м^2 при ед. цена 50 лева или общо 7 500 лева. Експертизата установява, че общо положеният кофраж е 436.21 м^2 при ед. цена 50 лева или общо 21 810.50 лева. Следователно допълнително претендираните по това перо СМР не са извършени.

4/ Обратен насип – съгласно количествената сметка към договора е предвидено 70 м^3 при ед. цена 20 лева или общо 1 400 лева. Допълнително в настоящото производство се претендират 85 м^2 при ед. цена 20 лева или общо 1 700 лева. Експертизата установява, че общо извършеният обратен насип е за 139.70 м^3 при ед. цена 20 лева или общо 2 794 лева. Следователно допълнително претендираните по това перо СМР са извършени до размера от $69,70 \text{ м}^3$ при ед. цена 20 лева или общо 1 394 лева.

От анализа на свидетелските показания и заключението по проведената по делото съдебно-техническа експертиза съдът приема за доказано наличието на устна договорка за извършването на твърдените допълнителни СМР по първи конструктивен етап на сградата, тъй като проектирането ѝ изначално е съобразено с впоследствие променената по административен ред етажност на обекта, което е наложило влагането на по-голямо количество материали от заложените с първоначалната количествена сметка, представляваща неразделна част към договора. Допълнително извършените СМР по тази част от претенцията /16 061 лева без ДДС/ са доказани до горепосочените в т.1-4 размери /общо 8 255 лева без ДДС/. Приемането на работата по част конструктивна също е установено по делото, поради което за тях се дължи съответно възнаграждение.

По част Архитектура вещото лице е установило следните извършени СМР по отделни компоненти:

1/ Полагане на филц - 21 м^3 при ед. цена 30 лева – общо 630 лева. Посочените показатели съвпадат с предвиденото съгласно първоначалната количествената сметка към договора и претенцията на ищеца.

2/ Хидроизолация – 68 м² при ед. цена 15 лева – общо 1 020 лева. Посочените показатели съвпадат с предвиденото съгласно първоначалната количествената сметка към договора.

3/ Армирана бетонна настилка – 68 м² при ед. цена 100 лева – общо 6080 лева. Посочените показатели съвпадат с предвиденото съгласно първоначалната количествената сметка към договора и претенцията на ищеца.

4/ Тухлена зидария – 101,21 м² при ед. цена 100 лева 27 лева – общо 2732.67 лева. Претендирано в рамките на настоящото производство и предвиденото съгласно първоначалната количествената сметка към договора е количество 100 м² при ед. цена 27 лева или 2700 лева.

5/ Топлоизолация – 80 м² при ед. цена 15 лева – общо 1 200 лева. Посочените показатели съвпадат с предвиденото съгласно първоначалната количествената сметка към договора и претенцията на ищеца.

Общата стойност на извършените по втория етап Архитектура СМР вещото лице изчислява в размер на 12 382.67 лева без ДДС и 14 859.20 лева с ДДС. Претенцията на ищеца за извършени СМР по част Архитектура е в общ размер на 12 350 лева без ДДС.

Отделно вещото лице констатира и допълнително извършени СМР (изграждане на ревизионна шахта и доставка и монтаж на ф160 дебелостенни/ВиК), чиято стойност възлиза на 3 446.15 лева без ДДС, съответно 4 135.38 лева с ДДС.

Настоящият състав, като съобразява настъпилото прекратяване на съществуващото между страните договорно правоотношение по силата на чл. 57.4 от договора, с оглед упражненото право на изпълнителя при забава повече от 30 дни на плащанията по договора (в случая плащането по чл. 4.2 от него в размер на 45 % от стойността на договора след приемане на конструктивния етап), да прекрати договора с писмено предизвестие (покана от 12.03.2021 г.) счита, че дължими са извършените до момента на прекратяването СМР, на основание чл. 269, ал. 2, вр. чл. 266 от ЗЗД. Експертизата установява, че извършените СМР съвпадат по вид на заложените в първоначалния проект. Количествата частично съвпадат с количествата в първоначалния проект по част конструкции. Общата стойност на извършените по договора СМР е в размер на 73 051.27 лева без ДДС, съответно 87 661.52 лева с ДДС.

По изрично признание на ищеца установени по делото са плащания по

процесния договор в общ размер на 79 880 лева, като приложени за тях са: 1/ Фактура № 10/14.12.2020 г. за сумата от 19 602 лева, от която 16 335 лева данъчна основа и 3 267 лева ДДС; 2/ Фактура № 12/01.03.2021 г. за сумата от 7000 лева, от които 5 833.33 лева данъчна основа и 1 166.67 лева ДДС. За остатъка в размер на 53 278 лева до заявления общ размер на плащанията платежни документи не са представени, а ищецът се позовава единствено на представен по делото опис на 5 бр. фактури, съгласно който същите са на обща стойност 53 278 лева с ДДС. Ответникът също не е ангажирал доказателства за други извършени престации по отношение на дължимото по договора. В съдебно заседание свидетелят П., син на ответника, заявява, че първоначално плащанията по договора са били извършвани на ръка, а след първите 30 000 лева са били издавани фактури, но неправилно по счетоводни критерии и при множество неточности свързани с договора.

Съдът, в рамките на диспозитивното начало отчита, че исковите претенции в размер на 16 061 лева, /по устен договор за извършени СМР, необхванати от първоначалните уговорки между страните по договор за строителство от 28.07.2020 г., в първи конструктивен етап/ и 12 350 лева, /по Договор за строителство от 28.07.2020 г. за втори етап на част архитектурна/, са изрично заявени от ищеца в петитума на уточняващите молби без ДДС. Като съобразява горното, както и че стойността на договора, спрямо която се определят и плащанията по него, е определена от страните също без ДДС (чл. 2), настоящият състав намира, че при произнасянето си по същество на спора следва да съобрази обема извършена работа по процесния договор, съобразно изчисленията на вещото лице по проведената съдебно-техническа експертиза без ДДС, както и съобразно извършените от възложителя плащания по договора без ДДС.

Съгласно заключението общата стойност на извършените по договора СМР е в размер на 73 051.27 лева без ДДС.

По делото се съдържат доказателства за платени по договор 22 168.33 лева без ДДС и по признание на ищеца още 53 278 лева с ДДС по описаните в представения на л. 26 от гр.д.№ 12743/2021 г. на ВРС опис на пет броя фактури. Описаните фактури не са представени по делото.

Предвид горното, не може да се приеме, че плащанията по пет броя непредставени по делото фактури действително включват начислен данък добавена стойност. Признатият размер на плащанията от 53 278 лева заедно с платените 22 168.33 лева без ДДС /по Фактура № 10/14.12.2020 г. и Фактура № 12/01.03.2021 г./ следва да се съобрази с обема извършени СМР съгласно

заклучението по СТЕ. Общият размер на извършени без ДДС плащания възлиза на 75 446.33 лева (след съобразяване че не се спори, че реално са заплатени на 79 880 лева, като се съобразява, че разликите се дължат на сумите по Фактура № 10/14.12.2020 г. за сумата от 19 602 лева, от която 16 335 лева данъчна основа и 3 267 лева ДДС, както и по Фактура № 12/01.03.2021 г. за сумата от 7000 лева, от които 5 833.33 лева данъчна основа и 1 166.67 лева ДДС.). Общата сума на ДДС по двете фактури е 4433.67 лева, явяваща се разликата между признатата за заплатена сума на ищеца 79880 лева и установеният общ размер на дължимо по договора възнаграждение, без ДДС - 75 446.33 лева. Установената по експертизата стойност на извършените по договора СМР без ДДС, /включително твърдените по допълнителна устна договорка между страните по част конструктивна/ е в размер на 73 051.27 лева. При съобразяване обема извършена работа спрямо общия размер на плащанията следва извода, че извършената работа е надплатена.

Поради изложеното, исковите претенции за заплащане на дължимите суми по сочените в исковата претенция СМР (материали и вложен труд) за извършените до момента на прекратяването СМР по договора за строителство се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

С оглед неоснователността на претенциите, съдът не дължи произнасяне по релевираното от ответната страна възражение за прихващане с насрещни вземания по процесния договор.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, в полза на ответника следва да бъде присъдена сума в размер на 4 000 (четири хиляди) лева, представляваща сторените съдебно-деловодни разноски в производството за адвокатско възнаграждение, съобразно представеното доказателство за реалното им извършване - Договор за правна помощ от 09.12.2022 г.

Воден от горното, **съдът**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от предявените от „Н.И 2020“ ЕООД, ЕИК 205960534, гр. Девня, ул. „Просвета“, № 1, вх. А, ет. 1, ап. 3, срещу Д. З. П., ЕГН *****, *****, обективно кумулативно съединени искове за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите от: **1/ 16 061 лева без ДДС**, дължима по устен договор за извършени СМР, необхванати от първоначалните уговорки между страните (в договор за

строителство на заведение за бързо обслужване, без места за сядане от 28.07.2020 г.), в първи конструктивен етап, от които 8 933 лева за положен труд и 7 128 лева за вложени материали, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 01.09.2021 г. до окончателното изплащане на задължението; **2/ както и 12 350 лева без ДДС**, дължима по Договор за строителство на заведение за бързо обслужване, без места за сядане от 28.07.2020 г. за втори етап на част архитектурна, от които 3 460 лева за труд и 8 890 лева за материали, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 01.09.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 269, ал. 2, вр. чл. 266, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

ОСЪЖДА „Н.И. 2020“ ЕООД, ЕИК 205960534, гр.Девня, ул. „Просвета“, № 1, вх.А, ет.1, ап. 3, **да заплати** на Д. З. П., ЕГН *****, **сумата от 4 000 (четири хиляди) лева**, представляваща сторените съдебно-деловодни разноси в производството, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението може да се обжалва пред Варненския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____